

Advies Zorginstituut Nederland in een geschil over de uitvoering van de zorgverzekering

De Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ) heeft op 2 februari 2026 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid, van de Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoeker en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van implantaten in de boven- en onderkaak ter bevestiging van een prothese.

Bij de adviesaanvraag heeft SKGZ een kopie van het dossier gestuurd. Het Zorginstituut brengt een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting en/of aanvullende stukken nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op mondzorg omschreven. Dit komt overeen met de Zvw.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoeker aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Dit betekent dat het Zorginstituut twee vragen beantwoordt. Namelijk, of de zorg in geschil onderdeel is van het basispakket en vervolgens of verzoeker op deze zorg is aangewezen. Dit laatste is een medische beoordeling. Er is een BIG-geregistreerde medisch adviseur betrokken bij de beoordeling van het geschil. Het Zorginstituut baseert het advies op de beschikbare informatie in het toegezonden dossier.

Het advies van het Zorginstituut kan geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Situatie van verzoeker

In 2010 heeft verzoeker al zijn tanden en kiezen laten trekken, waardoor hij een tandeloze boven- en onderkaak heeft. Verzoeker geeft aan dat het probleem met de gebitsprothese is dat de prothese tegen een deel van het verhemelte komt, dat eerder op kinderleeftijd beschadigd is geraakt door een blaaspijp. Op het moment dat de prothese tegen het beschadigde deel aankomt, krijgt verzoeker kokhalsneigingen. Dit resulteert erin dat verzoeker problemen ervaart met eten en drinken.

Bij verweerder zijn namens verzoeker op 12 juli 2024 aanvragen ingediend voor het aanbrengen van vier implantaten in de bovenkaak en twee implantaten in de onderkaak.

De kaakchirurg geeft in het aanvraagformulier over de bovenkaak het volgende aan:

'Complicerende factoren: omslagplooï bovenkaak dorsaal zeer ondiep, hoge mondbodem, sterke kokhalsreflex.'

Daarnaast geeft de kaakchirurg in het aanvraagformulier over de onderkaak het volgende aan:

*'Ernstige resorptie: bothoogte < 20mm, Cawood <5 met aanwezigheid complicerende factoren.
Complicerende factoren: Hoge spieraanhechting/vlakke buccale omslagplooï.
Puilende mondbodem/hoge aanhechting mondbodem, hoge mondbodem, sterke kokhalsreflex.'*

Verweerder heeft de machtigingsaanvraag afgewezen. Verweerder verklaart dat tandheelkundige implantaten alleen voor vergoeding ten laste van de basisverzekering in aanmerking komen, als de kaak ernstig is geslonken of als het door de vorm van de kaak niet mogelijk is om een goede gebitsprothese te vervaardigen. Aangezien beide situaties bij verzoeker niet aan de orde zijn heeft verweerder de ingediende aanvragen voor een implantaatbehandeling afgewezen. Daarbij geeft verweerder aan dat de kokhalsreflex heel vervelend is, maar geen verzekeringsindicatie vormt voor de vergoeding van implantaten.

Juridisch kader

Uit artikel 2.7 eerste lid en tweede lid van het Besluit zorgverzekering (Bzv) volgt dat mondzorg kan worden vergoed uit de basisverzekering bij een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp. Hiervan kan sprake zijn bij een zodanige ernstige ontwikkelingsstoornis, groeistoornis of verworven afwijking van het tand-kaak-mondstelsel dat de verzekerde zonder de zorg geen tandheelkundige functie kan behouden of verwerven, gelijkwaardig aan die welke hij zou hebben gehad als de aandoening zich niet zou hebben voorgedaan.¹ Hieronder valt ook het aanbrengen van een tandheelkundig implantaat. Er dient dan sprake te zijn van een zeer ernstig geslonken tandeloze kaak en de implantaten dienen ter bevestiging te zijn van een uitneembare prothese.²

Beoordeling

De informatie in het dossier is tandheelkundig en juridisch beoordeeld.

Voor aanspraak op implantaten geldt dat sprake moet zijn van een zeer ernstig geslonken tandeloze kaak en dat door deze ernstige kaakresorptie geen tandheelkundig functie kan worden behouden, gelijkwaardig aan die van iemand in vergelijkbare omstandigheden, maar zonder deze aandoening (maatmanbeginsel).

De röntgenfoto uit het dossier laat geen zeer ernstig botverlies zien, voor zowel de boven- als onderkaak. In de onderkaak is de bothoogte vergelijkbaar met een Cawood klasse 3. Daarnaast geeft de kaakchirurg aan dat sprake is van een Cawood klasse kleiner dan 5, wat betekent dat er voor de onderkaak geen sprake is van zeer ernstig botverlies.

Ook de bovenkaak is voldoende groot. Dit is naast de röntgenfoto, te zien op de klinische foto's van verzoeker.

Er is daarmee geen sprake van een zeer ernstig geslonken tandeloze boven- en onderkaak, zodat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden voor vergoeding van implantaten in de onder- en bovenkaak ten behoeve van een uitneembare prothese.

Conclusie

Op basis van de beschikbare informatie in het dossier kan geconcludeerd worden dat verzoeker geen (verzekerings)indicatie heeft voor de vergoeding van bijzondere tandheelkundige hulp. Het plaatsen van vier implantaten in de bovenkaak en twee implantaten in de onderkaak komt hiermee niet in aanmerking voor vergoeding ten laste van de basisverzekering.

¹ Artikel 2.7, eerste lid, aanhef en onder a Bzv.

² Artikel 2.7, tweede lid Bzv.

Zorginstituut Nederland

Het advies

Het Zorginstituut adviseert op basis van de beschikbare informatie in het dossier het volgende:

Verzoeker heeft geen (verzekerings)indicatie voor de vergoeding van het aanbrengen van vier implantaten in de bovenkaak en twee implantaten in de onderkaak.